

Kitab Daniel - Nomer Saratus Tilu

Muka Nubuat: Ngartos Aplikasi Tiluan tina Kerangka Nubuat

Jeff Pippenger

2024-02-29

Urang geus nimbang-nimbang panerapan rangkep tilu tina nubuat. Urang ngalakukeun ieu pikeun maksud ngaidéntifikasi yén nalika Gusti muka segel genep ayat panungtung tina Daniel sabelas bareng jeung ragragna Uni Soviét dina “waktu ahir” taun 1989, hiji “nambahan pangaweruh” dihasilkeun anu kudu nguji éta generasi umat Allah.

Sarta saur-Na ka Daniel, “Mendeklah jalan maneh, Daniel; sebab segala firman itu sudah ditutup dan dimeteraikan sampai pada waktu kesudahan. Banyak orang akan disucikan, diputihkan, dan diuji; tetapi orang-orang fasik akan tetap berbuat fasik; dan seorang pun dari antara orang-orang fasik itu tidak akan mengerti; tetapi orang-orang bijaksana akan mengerti.” Daniel 12:9, 10.

Saban hiji bebeneran dibuka segelna ku Singa ti kaom Yuda, Iblis digawé pikeun ngalawan éta amanat. Panolakan anu diajukeun ngalawan bebeneran-bebeneran anu diungkabkeun dina ayat-ayat panungtungan Daniel sabelas maksa dilaksanakeunana panalungtikan anu leuwih jero kana bebeneran-bebeneran anu patali jeung ayat-ayat éta, sangkan hiji pertahanan anu disucikeun ngalawan kasalahan-kasalahan anu diajukeun pikeun ngaruntuhkeun bebeneran-bebeneran anu geus diungkabkeun henteu nepi ka nangtung. Salah sahiji prinsip anu dibawa ka caang di tengah-tengah perdebatan éta nyaéta panerapan tilu kali tina nubuat. Mimitina éta dipikawanoh patalina jeung kabutuhan pikeun leres ngeunaan naon anu diwakilan ku “the daily” dina kitab Daniel (kapisirisme), jeung sajarah anu bener anu patali jeung “taking away of the daily” (508 M).

Pangkuan ngeunaan tilu kakawasaan anu ngalantarankeun karuksakan minangka kerangka nubuatan, nu sajajar jeung kerangka nubuatan Millerit anu mangrupa dua kakawasaan pangheulana anu ngalantarankeun karuksakan, sarta idéntifikasi Millerit ngeunaan “the daily” salaku kapaganan, nyayagikeun hiji sajarah anu saluyu jeung genep ayat panungtung dina Daniel sabelas, sakumaha ceuk Sister White yén mémang kedah kitu. Ku kituna, panolakan ngalawan pangaweruh anu can kabuka dina mangsa ahir dina taun 1989 ngahasilkeun cahaya anu leuwih gede, sabab pangaweruh téh ditambahan, sarta éta ogé ngaidéntifikasi aturan-aturan husus pikeun gerakna malaikat katilu, anu sajajar jeung kamekaran sababaraha aturan nubuatan anu geus dihimpun sarta dipaké dina gerakan malaikat kahiji ku William Miller.

Urang geus nalungtik panerapan rangkep tilu tina tilu Roma, tilu ragragna Babul, jeung tilu Élih, sarta ayeuna keur ngabahas tilu utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian. Urang geus ngaidéntifikasi aya tumpang tindih jeung kasaluyuan anu raket antara tilu Roma jeung tilu ragragna Babul, kitu deui aya kasaluyuan anu raket jeung tilu Élih sarta tilu utusan anu nyiapkeun jalan. Dina poé-poé panungtung, William Miller jeung Future for America duanana ngawakilan Élih katilu sarta ogé utusan katilu anu nyiapkeun jalan. Isa salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara, jeung gerakan malaikat kahiji sajajar jeung gerakan malaikat katilu.

“Allah parantos maparin tempat ka amanat-amanat dina Wahyu 14 dina runtuyan nubuat, sarta pagawéan éta moal eureun nepi ka panutupan sajarah bumi ieu. Amanat malaikat kahiji jeung kadua masih kénéh mangrupa bebeneran pikeun jaman ieu, sarta kudu leumpang sajarah jeung ieu anu nuturkeunana. Malaikat katilu ngawawarkeun pangélingna ku sora tarik. ‘Sanggeus éta,’ ceuk Yohanes, ‘abdi ningali malaikat séjén turun ti sawarga, ngabogaan kakawasaan anu gedé, sarta bumi jadi caang ku kamulyaanana.’ Dina ieu panerangan, cahaya tina sakabéh tilu amanat éta ngahiji.” *The 1888 Materials*, 803, 804.

Gerakan malaikat kahiji jeung kadua dipingpin ku William Miller. Sister White ngaidentifikasi Miller minangka “utusan anu dipilih.”

“William Miller keur ngaganggu karajaan Iblis, sarta si musuh agung téh henteu ngan ukur narékahan pikeun ngagagalkan pangaruh éta amanat, tapi ogé pikeun ngabinasakeun utusanna sorangan.” *Spirit of Prophecy*, jilid 4, 219.

Anjeunna ogé nétélakeun yén Miller geus dipralambangkeun ku duanana Élia jeung Yohanes Pembaptis.

“Rébuan jalma dipingpin pikeun narima kayaktian anu diwartakeun ku William Miller, sarta para palayan Allah dihudangkeun dina sumanget jeung kakawasaan Élias pikeun ngawawarkeun éta amanat. Saperti Yahya, anu miheulaan Yesus, jalma-jalma anu ngawawarkeun ieu amanat anu khidmat ngarasa kadorong pikeun nempatkeun kampak kana akar tangkal, sarta nyaur ka manusa supaya ngahasilkeun buah-buah anu pantes pikeun tobat.” *Early Writings*, 233.

Yahya Pembaptis, anu nurutkeun Isa teh Elia anu kadua, oge nya éta utusan kahiji anu kudu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian. Ku kituna, écés yén gerakan malaikat katilu bakal miboga hiji “utusan pilihan.” Utusan éta bakal geus dilambangkeun ku Elia, Yahya Pembaptis, jeung William Miller. Bareng jeung Miller, dua utusan pilihan éta ngawakilan awal jeung ahirna gerakan tilu malaikat dina Wahyu opat belas, sarta ku cara kitu, maranéhna babarengan ngawakilan boh Elia anu katilu, boh oge utusan anu katilu anu kudu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian.

Nolak talatah ti utusan pilihan boh dina awal boh dina ahir hartina pati, jeung talatah *Future for America* dumasar kana panerapan nubuat “line upon line,” anu mangrupa metodologi hujan pangpandeurina. Ngaliwatan panerapan “line upon line” ditetepkeun yén gerakan Millerite mangrupa tipe tina gerakan *Future for America*. Hiji waymark dina sajarah Millerite nyaéta William Miller, “utusan pilihan.” Nolak waymark éta hartina nolak talatah, ku kituna ku awal jeung ahir Adventisme diteguhkeun yén panolakan ka utusan ogé mangrupa panolakan ka talatah, sabab talatah ngaidentifikasi hiji utusan pilihan. Ku sabab éta, nolak talatah hartina nolak utusan, jeung sabalikna. Lamun euweuh nu nari, moal aya tarian.

“Abdi dipaparin deui kana pangwartaan ngeunaan datangna Kristus anu kahiji. Yohanes diutus dina sumanget jeung kakawasaan Elia pikeun nyiapkeun jalan pikeun Isa. Maranéh anu nampik kasaksian Yohanes henteu meunang mangpaat tina pangajaran-pangajaran Isa. Panolakan maranéh kana amanat anu ngaramalkeun datangna-Na nempatkeun maranéh dina kaayaan anu

ngajadikeun maranéh teu gampil narima bukti anu pangkuatna yén Anjeunna teh Mésias. Iblis mingpin jalma-jalma anu nampik amanat Yohanes pikeun terus leuwih jauh deui, nepi ka nampik sarta nyalibkeun Kristus. Ku ngalakukeun kitu maranéh nempatkeun dirina sorangan dina kaayaan anu ngajadikeun maranéh teu bisa narima berkah dina poé Pentekosta, anu bakal ngajar maranéh jalan asup ka Bait Suci sawarga. Robekna lalangse Bait Allah nuduhkeun yén kurban-kurban jeung katetepan-katetepan urang Yahudi moal ditarima deui. Kurban Agung geus dipasrahkeun sarta geus ditarima, jeung Roh Suci anu turun dina poé Pentekosta ngalantarankeun pikiran para murid ngalih ti bait suci duniawi ka Bait Suci sawarga, tempat Isa geus asup ku getih-Na sorangan, pikeun nyurahan ka murid-murid-Na mangpaat panebusan-Na. Tapi urang Yahudi ditinggalkeun dina poék gulita sapinuhna. Maranéh kaleungitan sagala cahya anu saenyana bisa dipiboga ku maranéh ngeunaan rarancang kasalametan, sarta tetep ngandelkeun kurban-kurban jeung pangbakti-pangbakti maranéh anu taya gunana. Bait Suci sawarga geus ngagentos tempat bait suci duniawi, tapi maranéh henteu boga pangaweruh ngeunaan éta parobahan. Ku sabab kitu maranéh teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Kristus di tempat suci.

“Loba jalma ningali kalayan pikasieuneun kana lampah urang Yahudi dina nampik sarta nyalibkeun Kristus; sarta nalika maranéhna maca sajarah panyiksa-Na anu ngahina, maranéhna nyangka yén maranéhna nyaah ka Anjeunna, sarta moal mungkir ka Anjeunna sakumaha anu dipigawé ku Petrus, atawa nyalibkeun Anjeunna sakumaha anu dipigawé ku urang Yahudi. Tapi Allah, anu maca hate sakumna jalma, geus mawa kana ujian éta kanyaah ka Yesus anu ku maranéhna diaku karasa. Sakumna sawarga niténan kalayan minat anu pangjerona kana panarimaan pesen malaikat kahiji. Tapi loba anu ngaku nyaah ka Yesus, sarta anu nyurucudkeun cimata nalika maca carita salib, malah ngahinakeun warta hadé ngeunaan kadatangan-Na. Gantina narima pesen éta kalayan kabungahan, maranéhna nyatakeun yén éta téh hiji kasasaran. Maranéhna ngéwa ka jalma-jalma anu nyaah kana nembongan-Na sarta ngaluarkeun maranéhna ti gereja-gereja. Jalma-jalma anu nampik pesen kahiji teu bisa meunang mangpaat tina pesen kadua; kitu deui maranéhna teu meunang mangpaat ku ceurik tengah peuting, anu dimaksudkeun pikeun nyiapkeun maranéhna supaya ku iman bisa asup babarengan jeung Yesus ka tempat anu pangsuci di Bait Suci sawarga. Jeung ku nampik dua pesen anu saméméhna, maranéhna geus kacida ngapoékkeun paham maranéhna nepi ka teu bisa ningali cahaya dina pesen malaikat katilu, anu némbongkeun jalan asup ka tempat anu pangsuci. Kuring ningali yén sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Yesus, kitu deui gereja-gereja nominal geus nyalibkeun ieu pesen-pesen, ku sabab éta maranéhna teu boga pangaweruh ngeunaan jalan ka tempat anu pangsuci, sarta maranéhna moal bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Yesus di dinya. Saperti urang Yahudi, anu ngurbankeun kurban-kurban maranéhna anu euweuh gunana, maranéhna ngangkat doa-doa maranéhna anu euweuh gunana ka bilik anu geus ditinggalkeun ku Yesus; sarta Iblis, anu resepeun ku panipuan éta, nyokot watak kaagamaan, sarta mingpin pikiran jalma-jalma anu ngaku Kristen ieu ka dirina sorangan, bari digawé ku kakawasaanana, ku tanda-tandana, jeung ku kaajaiban-kaajaiban bohong, pikeun ngabeungkeut maranéhna dina jeratna.” Early Writings, 259–261.

Jalma-jalma anu “nolak kasaksian Yohanes henteu meunang mangpaat tina ajaran Yesus,” sarta jalma-jalma anu “nolak amanat anu kahiji moal bisa meunang mangpaat tina anu kadua; kitu deui maranéhna henteu meunang mangpaat tina panjerit peuting-peuting.” Palayanan Yohanes miheulaan baptisan Kristus, anu teu lila sanggeus éta nyucikeun Bait Allah dina awal palayanan-Na. Palayanan Miller nyiapkeun jalan pikeun Kristus nyucikeun putra-putra Léwi nalika Anjeunna sumping ngadadak dina 22 Oktober 1844. Dina salah sahiji ti dua saksi éta, panolakan ka utusan anu nyiapkeun jalan téh sarua jeung pati.

Pangbeberesihan jeung panyucian anu dipilampah ku Kristus dina padamelan-Na salaku Utusan Perjangjian téh dimaksudkeun pikeun ngadegkeun hiji umat sangkan ngalaksanakeun padamelan mawa amanat kasalametan ka sakuliah dunya. Padamelan éta geus diréngsékeun sateuacan mangsa anu ngagambarkeun nalika pangadilan eksekutif dimimitian. Karuksakan Yerusalem dina sajarah murid-murid ngagambarkeun pangadilan eksekutif, jeung Adventisme nyimpang tina tanggung jawab maranéhna pikeun ngalaksanakeun padamelan éta, sanajan Gusti parantos nyobian ngumpulkeun maranéhna babarengan. Anjeunna parantos mingpin umat-Na pikeun medalkeun bagan 1850 minangka gambaran grafis tina amanat anu sabenerna tiasa ku maranéhna dibawa ka dunya.

“Teu jadi pangersa Allah supaya Israil ngumbara opat puluh taun di padang gurun; Anjeunna mikahayang mingpin maranéhna langsung ka tanah Kanaan jeung netepkeun maranéhna di dinya, jadi umat anu suci tur bagja. Tapi, ‘aranjeunna teu bisa asup ku sabab teu percaya.’ Ibrani 3:19. Ku lantaran kamurtadan jeung pangbalikan maranéhna, maranéhna binasa di gurun keusik, sarta anu séjén dihudangkeun pikeun asup ka Tanah Jangji. Kitu deui, lain pangersa Allah yén datangna Kristus kudu lila pisan katunda jeung umat-Na kudu cicing salila mangtaun-taun di dunya dosa jeung kasedihan ieu. Tapi kateupecayaan misahkeun maranéhna ti Allah. Sabab maranéhna nampik ngalaksanakeun pagawean anu geus ditangtukeun ku Anjeunna pikeun maranéhna, anu séjén dihudangkeun pikeun ngawawarkeun eta pekabaran. Ku asih-rahmat ka dunya, Yesus nunda datang-Na, sangkan jalma-jalma dosa meunang kasempetan pikeun ngadéngé pangéling-ngéling jeung manggihan dina Anjeunna pangungsian saméméh murka Allah dicurahkeun.” *The Great Controversy*, 458.

Lamun Adventisme tetep pageuh nyekel iman maranéhna, “pagawéan maranéhna tangtu geus réngsé.”

“Lamun para Adventis, sanggeus kuciwa anu gedé dina taun 1844, tetep pageuh nyekel iman maranéhna sarta teras maju kalayan sapamadegan dina pituduh pamaréntahan Allah anu keur muka jalan, narima amanat malaikat katilu sarta dina kakawasaan Roh Suci ngawawarkeun éta ka sakuliah dunya, tangtu maranéhna bakal ningali kasalametan ti Allah, Gusti tangtu bakal damel kalayan kakawasaan anu agung ngaliwatan usaha maranéhna, pagawéan éta tangtu geus réngsé, sarta Kristus tangtu geus sumping méméh ayeuna pikeun narima umat-Na kana ganjaran maranéhna. Tapi dina mangsa mamang jeung kateupastian anu nuturkeun éta kuciwa, loba di antara anu percaya kana advent nyerahkeun iman maranéhna.... Ku kituna pagawéan éta kahambat, sarta dunya ditinggalkeun dina poék. Lamun sakabéh golongan Adventis ngahiji dina parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, sakumaha béda pisan sajarah urang tangtu bakal kajadian!” *Evangelism*, 695.

Dina musim semi taun 1844, Utusan tina Perjangjian nyucikeun gerakan Millerite, tuluy dina usum gugur mawa pesen malaikat katilu. Miller, pesenna, jeung gerakan anu anjeunna wakilan, geus ngalaksanakeun pasemon ngeunaan sapuluh parawan. Dina pasamoan kémah di Exeter, NH, pesen Ceurik Tengah Peuting sumping, sarta dina dua bulan anu pondok kaciri saha di antara para parawan anu miboga minyak. Dua golongan éta dinyatakeun, jeung malaikat katilu sumping bari nyekel hiji pesen dina leungeunna anu kudu didahar, tapi para parawan anu wijaksana “nyerahkeun iman maranéhna” dina “mangsa karaguan jeung kateupastian.”

“Mangsa mamang jeung kateupastian” geus dilambangkeun ku para murid dina waktu pupusna Anjeunna, tapi dina poe katilu Anjeunna mimiti muka talatah ngeunaan kabangkitan-Na ka para murid-Na, sarta maranéhna henteu “ngaleupaskeun iman maranéhna.” Mangsa mamang jeung kateupastian pikeun para parawan wijaksana dina gerakan talatah malaikat kahiji jeung kadua neraskeun kira-kira salila tilu taun, dina waktu éta Gusti ngébréhkeun ka Sister White yén Anjeunna geus ngulurkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun deui umat-Na anu sesa. Anjeunna nungtun umat-Na pikeun ngamimitian padamelan penerbitan maranéhna jeung pikeun ngahasilkeun meja kadua Habakuk, tapi “loba anu percaya kana Advent ngaleupaskeun iman maranéhna.... Ku kituna padamelan éta kahalangan, sarta dunya ditinggalkeun dina poek.”

Dina taun 1849, William Miller, utusan nu kapilih tina talatah malaikat kahiji jeung kadua, dipendemkeun ka pangreureuhan panungtungan. Lamun para parawan wijaksana dina 22 Oktober 1844 “tetep pageuh nyekel iman maranéhna sarta terus maju babarengan dina panyingkabing panyadiaan Allah,” Gusti tangtu bakal ngangkat utusan séjén dina roh jeung kakawasaan Élias. Sabalikna, “kadatangan Kristus” “ditunda sarta umat-Na” “ku cara nu sarua” jeung Israél baheula bakal “tetep” “mangtaun-taun” di ieu dunya dosa jeung kasedihan.

Satus dua puluh genep taun sanggeus pangrebatan taun 1863, Gusti ngadegkeun utusan pilihan ti malaikat katilu. Padamelan anjeunna nyaéta boh nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian sangkan ngadadak sumping ka Bait-Na sarta asup kana hubungan perjangjian jeung saratus opat puluh opat rebu, dina adegan panutup pangadilan panalungtikan, boh ogé nampilkeun hiji amanat anu nyanghareupan pasatuan tilu rangkep Ahab, Izebel, jeung nabi-nabina dina mangsa Pangadilan Eksekutif, anu dimimitian dina hukum Minggu anu baris geura datang.

Utusan katilu anu nyiapkeun jalan ngawakilan hiji pagawean, hiji pekabaran, hiji utusan, jeung hiji gerakan dina adegan-adegan panutup tina Pangadilan Panyilidikan. Élia nu katilu ngawakilan hiji pagawean, hiji pekabaran, hiji utusan, jeung hiji gerakan dina adegan-adegan panutup tina Pangadilan Éksekutif. Pekabaran ti utusan anu nyiapkeun jalan, jeung pekabaran ti Élia, nyaéta pekabaran tina nu katilu di antara tilu Cilaka dina Wahyu pasal dalapan nepi ka sabelas.

Dina sajarah anu dilambangkeun ku utusan anu nyiapkeun jalan, amanat tina Cilaka anu katilu ngalambangkeun Tarompet anu nyaur Adventisme Laodikea supaya “meuli ti Kami emas anu geus diuji dina seuneu, supaya maneh jadi beunghar; jeung pakean bodas, supaya maneh dipaparin pakean, sarta ulah katembong kaéra tina katelanjangan maneh; jeung oleskeun panon maneh ku salep panon, supaya maneh bisa ningali.” Ieu teh amanat kanyaah Allah anu nembongkeun ka umat Allah palanggaran-palanggaran maranehna, sabab “sadayana anu” dipikaasih ku Anjeunna,

“ditegor jeung didisiplin” ku Anjeunna. Ieu teh amanat kabeneran Kristus anu nyaur manusa supaya narima tabiat-Na, anu dinyatakeun dina mangsa nalika Utusan Perjangjian keur ngalaksanakeun pagawean ngabersihan Bait jiwa, ku kituna Anjeunna nyaur jalma-jalma anu dipikaasih ku Anjeunna supaya nembongkeun tabiat-Na sarta “ku sabab eta kudu getol, sarta tobat,” sabab Anjeunna aya “di lawang” pangaturan, anu ngalambangkeun panutupan mangsa kasempetan, tempat Anjeunna “bakal muntahkeun” Adventisme Laodikea “ti” “sungut”-Na. “Lawang” pangaturan eta teh lawang anu “dibuka ku Anjeunna, sarta taya saurang oge anu bisa nutup; jeung ditutup ku Anjeunna, sarta taya saurang oge anu bisa muka.”

Aya hiji kontradiksi anu katingalina aya, anu diréngsékeun ku nerapkeun “line upon Line,” tapi loba jalma bisa jadi malah teu ngakuan éta kontradiksi anu katingalina. Lamun éta geus diréngsékeun, éta nambahan kajelasan kana transisi tina Pangadilan Panalungtikan ka Pangadilan Palaksanaan anu lumangsung dina hukum Minggu anu baris geura datang. Ieu diréngsékeun ku narima yén Pentakosta mangrupikeun tipologi tina hukum Minggu anu baris geura datang di Amérika Sarikat. Pikeun ngaréngsékeun panalungtikan urang ngeunaan utusan katilu anu nyiapkeun jalan minangka hiji lambang dina Pangadilan Panalungtikan, sabalikna jeung Élia katilu anu jadi lambang tina Pangadilan Palaksanaan, urang baris ngabahas ieu kontradiksi anu katingalina.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Malaikat anu ngahiji dina ngumandangkén amanat malaikat katilu téh bakal nyaangan sakuliah bumi ku kamulyaanana. Di dieu dipiwarang ti heula hiji padamelan anu jangkaunana saalam dunya sarta kakuatanana luar biasa. Gerakan Advent taun 1840–44 téh mangrupa pangnyataan anu mulya tina kakawasaan Allah; amanat malaikat kahiji dibawa ka unggal stasion misionaris di sakuliah dunya, sarta di sawatara nagri aya minat agama anu panggedéna nu kungsi kasaksian di mana waé tanah ti saprak Reformasi abad ka-genep belas; tapi sakabéh ieu bakal kaliwatan ku gerakan anu perkasa dina handapeun panggeuing panungtungan ti malaikat katilu.”

“Padamelanana éta bakal sarua jeung anu kajadian dina Poé Pentakosta. Sakumaha ‘hujan mimiti’ dipaparinkeun, dina curahan Roh Suci dina bubukana Injil, pikeun nyababkeun mekarna binih anu mulia, kitu deui ‘hujan panungtungan’ bakal dipaparinkeun dina panutupna pikeun ngam asakkeun panén. ‘Mangka urang bakal nyaho, lamun urang terus narékahan nyaho ka PANGERAN: medalna Mantenna geus disadiakeun saperti isuk-isuk; sarta Mantenna bakal sumping ka urang saperti hujan, saperti hujan panungtungan jeung hujan mimiti ka bumi.’ Hosea 6:3. ‘Ku sabab éta, maranéh barudak Sion, maranéh kudu bungah sarta girang dina PANGERAN Allah maranéh: sabab Mantenna geus maparin ka maranéh hujan mimiti kalayan saimbang, sarta Mantenna bakal nurunkeun keur maranéh hujan, hujan mimiti, jeung hujan panungtungan.’ Joel 2:23. ‘Dina poé-poé panungtungan, saur Allah, Kami bakal ngucurkeun Roh Kami ka sakumna manusa.’ ‘Jeung bakal kajadian, yén sing saha baé anu nyalukan ngaran Gusti bakal disalametkeun.’ Acts 2:17, 21.”

“Karya agung Injil henteu kedah dipungkas ku manifestasi kakawasaan Allah anu leuwih saeutik batan anu nandaan bubukana. Nubuatan-nubuatan anu kacumponan dina curahan hujan

awal dina bubukana Injil, baris deui kacumponan dina hujan ahir dina panutupna. Ieu anu disebut ‘jaman pangsegeran’ anu dipiharep ku rasul Petrus nalika anjeunna ngandika: ‘Ku sabab kitu, tarobatliah maraneh sarta barobahlah, supaya dosa-dosa maraneh dihapuskeun, nalika jaman pangsegeran datang ti payuneun Gusti; sarta Anjeunna bakal ngutus Yesus.’ Rasul-rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.